

Gå til forside: [Klik HER](#)

Kirsebærlaubær *Prunus laurocerasus*.

Kirsebærlaubær er en af de planter, der i de seneste 10 -15 år er blevet mere og mere almindelig. Ikke uden grund, for den står hele året rundt med smukke grønne blade og giver læ, mens de løvfældende træer og buske står med deres nøgne grene og lader blæsten passere stort set uhindret.

Man må ikke forveksle kirsebærlaubær med de laurbær, der normalt vokser i middelhavsområdet, og hvis blade benyttes til madlavning. Hele kirsebærlaubær planten er giftig – men især blade og frø, fordi de indeholder blåsyre. Så lad være med at benytte bladene til f.eks. hjemmelavet rullepølsen i den tro, at det er laurbærblade og at alt, hvad der kommer fra ens egen have, er sundere, end det man køber.

Selv efter en lang mørk vinter står kirsebærlaubærbuskene med de gamle forårsgrønne blade. Der er stadig tre uger til, at birken og bøgehækken springer ud.

Dyrkning

Nogle kirsebærlaubær sorter blomstrer, andre gør det ikke. På de blomstrende sorter dukker oprette blomsterklaser op i maj, og med små cremefarvede blomster står de som lys på et juletræ. Senere på året udvikles sorte kirsebærlignende frugter, som fuglene elsker at spise, og de kan åbenbart tåle dem. Problemet er blot, at de herved får spredt en masse kerner, der mere end villigt spirer og danner nye planter næste forår. Så før man ved af det, står man med en masse småbuske, som for de fleste vil blive opfattet som ukrudt. Et andet problem er, at de blomstrende buske ofte efterlades med grene uden blade. De er ikke kønne at se på, og de skaber ikke læ for blæsten.

En busk, som blomstrer, mister ofte mange blade, og så den bliver åben og ikke køn at se på.

Normalt er laurbærkirsebær en smuk og velformet busk, der forgrener sig helt fra bunden.

Ved at klippe i busken er den meget nem at forme. Buskene på den første side er 46 år gamle. De er skåret helt ned til jorden 4 gange i deres levetid, og alligevel ser de stadig unge og friske ud. I løbet af året bliver de nye skud 20 – 40 cm lange. For at buskene ikke skal vokse helt vildt, er det nødvendigt at beskære dem. Men fjern ikke de nye skud. Skær dybere ned i busken og fjern nogle af grenene. De herved dannede grenstumper sætter nye skud. Næste år fjernes atter nogle grene, så det foregående års skud nu får lov at vokse op. Fortsættes således år efter år holdes busken nede i en passende højde og er stadig ung og smuk. Afklippet er fantastisk godt at benytte i en kompostkværn og efterfølgende i en kompostbeholder. Under nedbrydningen dufter det nærmest som mandler, og det komposterer meget hurtigt.

Kirsebærlaubær vokser naturligt i skovbunden i Sydøsteuropas fugtige løvskove. Som sådan vil planten derfor trives godt i vores haver, hvor der er halskygge. Men erfaringerne viser klart, at de også trives godt, hvor der er fuld sol. Men de trives ikke, hvor jorden har nemt ved at tørre ud. Er jorden meget sandet, vil det være absolut nødvendigt at erstatte eller iblande ekstra muldjord, kompost eller tilsvarende, der kan holde på vandet. Alternativt er det nødvendigt at vande i tørre perioder.

Busken kan fint benyttes som en smuk stedsegrøn hækplante, der kan klippes med hæksaks. Gengivet med venlig tilladelse af Charlie O Leary, The Pavilion Garden Center, Cork, Ireland. <http://www.thepavilion.ie/>

Buskene er velegnede til opstamning. Senere kan anvendes som små træer i en lille allé.

En af buskene er bukket under p.g.a. tørke.

Kirsebærlaubær synes i stadig højere grad at blive benyttet i sommerhusområder frem for de traditionelle gran- og fyrretræer. Disse træer bliver som regel meget høje og giver ikke den tilsigtede læ, som de kunne i deres første 10 – 20 leveår. Men de bliver stadig højere, så de kommer til at skygge gevaldigt, og da der nu kun er de rå stammer, hvor der før var tæt af grene med nåle, lær de slet ikke længere. Kirsebærlaubærbuskene vokser hurtigt op og giver læ. Ved beskæring kan den holdes i en passende højde og tæthed, så den giver læ og næsten ingen skygge. Man skal blot være klar over, at havgus og kolde saltholdige vinde fra havet forhindrer, at planten kan udvikle sig og vil på kort tid slå planten ihjel.

Sorter

Kirsebærlaubær findes i adskillige sorter. De er alle karakteriseret ved at kunne overleve i klimazone 6; men meget afhænger dog af, hvorledes man behandler sine planter. Giv dem gerne lidt gødning i det tidlige forår. Men undlad at give gødning om sommeren og efteråret. Det skyldes, at busken har to vækstperioder, en om foråret og en anden om efteråret. Forårets vækst kan nemt nå at modne inden vinteren; men det kan efterårets ikke. Får planterne gødning sommer og efterår står busken med en masse flotte grønne skud, som har meget let ved at dø, når frosten kommer. Selv uden tilførsel af gødning gror buske vældig godt. Buskene på første side har i deres 46 år aldrig fået gødning; men de står i god fugtighedsbevarende jord, og de skyder villigt hvert år. Som tidligere omtalt er en passende fugtig jordbund langt mere vigtig.

Ved udvælgelsen af en passende sort er det vigtigt at fokusere på

- ✓ sortens størrelse i voksen tilstand.
- ✓ bladenes farve, form og størrelse,
- ✓ om busken sætter blomst og frø.

Det vil føre for vidt at komme ind på de enkelte sorters specielle egenskaber. Det bedste vil være at gå ned i en eller flere planteskolen og vurder hvilke sorter, som ud fra bladene synes at være de foretrukne. Måske kan du få nogle gode råd på planteskolen; men ellers gå på nettet og få flere oplysninger, som giver dig et så godt grundlag, at du kan træffe dit valg.

De mest almindelige sorter angives her ganske kort.

Prunus laurocerasus. 8 høj og 10 m bred. Tager ofte form af et flerstammet træ. Ellipse formede mørkegrønne blade. Blomstrer og afgiver bær.

Prunus laurocerasus 'Rotundifolia': Med sine store, blanke, forårsgrønne blade, er Rotundifoliaen den smukkeste af dem alle. Dens blade er ikke så langstrakte som de øvrige – deraf navnet "Rotundifolia". Som voksen kan den blive op til 5 meter høj og 4 m bred. Det er den mest egnede til klippet hæk. Trives i sol og halvskygge. Vokser i almindelig næringsrig havejord. Fås både som blomstrende og ikke-blomstrende buske. Billedet på den første side viser netop Prunus laurocerasus 'Rotundifolia'.

<http://www.laurelhedging.com/types-of-laurel-hedging/cherry-or-common-laurel.html>

Prunus laurocerasus 'Mano': 2m – 3m høj og bred. Skinnende ellipse formede mørkegrønne blade. Blomstrer og bærer bær.

Prunus laurocerasus 'Etna'. 1-2 m høj busk med flotte mørkegrønne ovale blade Kan vokse både i sol og skygge. Sorten er meget kompakt. Nye blade er bronzefarvede.

Prunus laurocerasus 'Prufon', Dafo. 1-2 m. høj bred busk med blanke, mørkegrønne blade. Blomster forekommer sjældent. Prufon er sund og normalt hårdfør. Trives både i sol og skygge.

Prunus laurocerasus 'Otto Luyken', Dafo: Ca. 1,2 m. høj med blanke blade, 1,5 m bred. Placering: bedst i skygge eller halvskygge. Er god som bunddække. Blomstrer og bærer bær.

Formering,

Frøformerig. Frøene kræver koldstratificering for at kunne spire. Derfor er det praktisk at så frøene, når de er modne om efteråret og lade dem stå vinteren over udedørs. Da det undertiden kan tage op mod 18 måneder inden de spirer, og da de ikke er frøkonstante, foretrækker de fleste at stiklingeforme.

Stiklingeformerig. Der henvises til artiklen "Stiklinmgeformerig", hvor der tages udgangspunkt i kirsebærlaubær. Stiklingerne tages i august. Benyt de stiklinger, hvor man kan se, at der på kvisten er nogle små udvækster. Det er disse udvækster, som senere bliver til rødder. Regn med, at stiklingerne skal stå i skygge et par måneder, inde de begynder at slå rod.